

Kuva: Jorma Pennanen

Luonnehdinta

Häränkieli on yksivuotinen, lyhytjalkainen tai paksun kielimäinen, isokokoinen kääpä. Tuoreena häränkieli on vetisen pehmeä, kuivuessaan se kutistuu ja käperyy. Limaisen yläpinnan väri vaihtelee tumman viininpunaisesta rusehtavan punaiseen. Tasainen alapinta on nuorena vaalean keltainen, vanhana rusehtavan punainen. Pillistö on muodostunut erillisistä, toisistaan helposti erotettavista pyöreistä, putkimaisista pilleistä, joita on 2–3 millimetrillä.

Elinympäristö ja levinneisyys

Häränkieli kasvaa usein suurien elävien tai kuolleiden tammien juurenniskassa, joskus paksussa pintajuuressa tai maapuussa, vain harvoin yli 4 metrin korkeudessa. Kasvupaikat ovat vanhoissa tammimetsissä ja kartanoiden hakamaatyypisissä puistoissa. Useimmat löydöt ovat Ahvenanmaalta ja Lounais-Suomesta.

Nykytila ja uhkatekijät

Häränkieli kasvaa Suomessa levinneisyytensä pohjoisrajalla, ja on jo senkin takia harvinainen. Suomessa on vain vähän vanhoja, luonnontilaisia tammimetsiä, joita laji suosii. Häränkieltä uhkaa kasvualustaksi sopivan lahoppuun määrän väheneminen.

Hoitosuositukset

Häränkielen esiintymispaikalla ja sen lähiympäristössä tulisi säästää tammet, myös huonokuntoiset ja kuolleet puut.

Lähteet

- Kotiranta, H. & Niemelä, T. 1996. Uhanalaiset käävät Suomessa. 2. uudistettu painos. Suomen ympäristökeskus, Helsinki. Ympäristöopas 10. 184 s.
- Kotiranta, H., Saarenoksa, R. & Kytövuori, I. 2009: Aphylophoroid fungi of Finland. *Norrinia* 19:1–223.
- Niemelä, T. 2005. Käävät, puiden sienet. Luonnontieteellinen keskusmuseo, Kasvimuseo, Helsinki. 319 s.